

NAČIN DELA Z MLADIMI – 3

Načela, da je kvantiteta pred kvaliteto se moramo držati, pa čeprav nas različne okoliščine morda silijo v to, da bi kadre trenirali nekoliko drugače. V trenerjevih je tudi, da igralce usmerjamo v določena igralna mesta, kar pa se pogosto zgodi prehitro. Ob tem velja omeniti dva primera, ki nas bosta prepričala, da s specializacijo le ne gre preveč hiteti. V prvem primeru gre za odbojkarja stoletja Lorenza Bernardija, ki je vse od svojega 20. leta uspešno igral kot organizator igre, vsi pa vemo, na katerem igralnem mestu je danes 37. letni odbojkar zablestel. V drugem primeru se velja spomniti na enega najboljših podajalcev na svetu, 198 cm visokega Fabia Vulla, ki je v lanski sezoni pri 40. letih prenehal z aktivnim igranjem. Vullo je v sezonah od 1982 do 1985 pri takratnem Torinu s soigralcem Rebaudengom v sistemu 4:2 igral napadalca. To sta samo dva izmed mnogih primerov, ki jasno nakazujeta, da z prezgodnjo specializacijo ne gre pretiravati, čeprav so že potrebni določeni obrisi, kje bo kdo igral. Vendar to še ne pomeni, da na treningih mladi odbojkarji ne bodo spoznali vse tehnike od podaje napada, spodnjega napada, itd. zato je trenerjeva naloga, da pripravi ustrezne treninge, ki bodo kvalitetni, zanimivi, za tiste, ki jih izvajajo, hkrati pa mora takšen trening vsebovati oba zastavljena cilja. Iz tega izhaja, da moramo našim mladim in perspektivnim igralcem omogočiti čim več tekem, katerim število na koncu sezone mora presegati število 50. Zmotno je mnenje, da imajo kadri v sezoni dovolj, če igrajo samo svojo ligo, zato je priporočljivo mlade igralce vključiti tudi v članske ekipe, ali pa z njimi igrati recimo tretje lige ali kakšno občinsko tekmovanje proti starejšim od sebe. Temu je treba dodati še veliko število turnirjev in drugih podobnih tekmovanj, kajti igrati s starejšimi ali celo proti njim mladim igralcem še kako koristi. Velikokrat od takšnih tekem odnesejo več, kot si lahko predstavljamo. Takšne in podobne tekme so prava motivacija tako iz čustvenega kot tudi iz tehničnega vidika, kajti povsem normalno je, da je starejši, bolj izkušen odbojkar v vseh pogledih boljši od 16-letnika, do te želene izkušnosti pa se lahko pride samo z igranjem. Sicer pa se v kategoriji U-16 nadaljuje delo, začeto v kategoriji pionirjev. Tudi v tem obdobju je poudarek na čim boljšem obvladovanju tehničnih elementov z nekoliko večjim poudarkom na specializaciji igralnih mest, kar pa nikakor ne sme biti najpomembnejša naloga. Poleg tehnike in postopno vse zahtevnejše postavitve v igrišču je tu še t. i. psihološki dejavnik, ko moramo mladim igralcem čim prej predstaviti pomembnost ekipnega duha in zmagovalne miselnosti.